

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5584/2024
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирослав Херцег, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате и утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 84/24 од 01.02.2024. године, у седници одржаној 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 84/24 од 01.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 84/24 од 01.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3816/2022 од 19.10.2023. године, ставовима првим и другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца и тужени је обавезан да тужиоцима исплати укупно 403.345,96 динара и то: тужиоцу АА 322.676,76 динара, а тужиоцима ББ и ВВ по 40.334,60 динара, све са законском затезном каматом од 19.10.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка од 298.805,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, утврђено је да је тужени стекао право јавне својине у 35/6954 дела на парцели .. КО Сремска Каменица, која се води уписана код РГЗ СКН Нови Сад 3 у ЛН 7125 и то у пворшини од 1159 м2, што су тужици дужни трпети да се тужени упише код надлежне Службе за катастар непокретности након правноснажности пресуде. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца и то: тужиоца АА преко досуђених 322.676,76 динара до тражених 323.368,21 динара и тужилаца ББ и ВВ преко досуђених по 40.334,60 динара до тражених по 41.371,77 динара, све са законском затезном каматом на наведене разлике, као и захтев за исплату законске затезне камате на трошкове поступка од дана пресуђења до дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 84/24 од 01.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у побијаном делу (ставови други и четврти изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да је побијана пресуда у складу са праксом и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, у ситуацији када је планским документом, у конкретном случају, Планом генералне регулације Мишелука са Рибњаком („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 57/14) и Планом детаљне регулације „Мишелука 2“ у Новом Саду („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 38/08), предметно земљиште намењено за јавну површину – улицу и фактички је приведено намени и налази се у саставу улице Ревизијом се не указује на другачије одлуке нижестепених судова, али постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, будући да правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате и утврђења поднета је 13.05.2022. године, а поднеском од 30.05.2022. године тужба је преиначена повећањем захтева. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде цени се у односу на сваког тужиоца појединачно. С обзиром да они нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП, побијана вредност спора по ревизији у односу на тужиоца АА је 322.676,76 динара, а у односу на тужиоце ББ и ВВ је по 40.334,60 динара. Ови појединачни износи, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представљају динарску против-вредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази

динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија туженог недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић